

ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥

The month of Aasaarh seems burning hot, to those who are not close to their Husband Lord.

ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥

They have forsaken God the Primal Being, the Life of the World, and they have come to rely upon mere mortals.

ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥

In the love of duality, the soul-bride is ruined; around her neck she wears the noose of Death.

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੇ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੇ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥

As you plant, so shall you harvest; your destiny is recorded on your forehead.

ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥

The life-night passes away, and in the end, one comes to regret and repent, and then depart with no hope at all.

ਜਿਨ ਕੇ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੇ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥

Those who meet with the Holy Saints are liberated in the Court of the Lord.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥

Show Your Mercy to me, O God; I am thirsty for the Blessed Vision of Your Darshan.

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

Without You, God, there is no other at all. This is Nanak's humble prayer.

ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥

The month of Aasaarh is pleasant, when the Feet of the Lord abide in the mind. ||5||